

Ткаля

Карманський Петро Сильвестрович

Глибока ніч. Каганчик тьмить,
В печі квилить — студено.
Снується лен, кужіль шипить,
Кружляє веретено.
Коби хочь ще пасмо!
Зсіклись пучки, і кров красить
Червоним багром пряжу,
Кляяться вії, дрож, млоїть —
Коли ж я трохи ляжу?
Коби хочь ще пасмо!
Чоло горить і в ухах шум,
Півень вже північ піє,
На серце ляг тяженький сум,
По хаті холод віє.
Коби хочь ще пасмо!
Глибока ніч. Каганчик тьмить,
Дрожать на стелі тіни,
Лютує лють, верба шумить
І глухо б'є об стіни.
Коби хочь ще пасмо!

Постійна адреса: http://ukrlit.org/karmanskyi_petro_sylvestrovych/tkalia